

ایران در هفته‌ای که گذشت (۷ تا ۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۱ - ۲۷ آوریل تا ۳ مه ۲۰۰۲)

گردهم‌آبی مستقل در ایران به مناسبت اول ماه مه

به دعوت جمعی از کارگران ایران، مراسمی به مناسبت روز جهانی کارگر از ساعت ۱۷/۳۰ تا ۱۹/۳۰ عصر روز یک‌شنبه ۱۸ اردیبهشت ۸۱ در فرهنگ‌سرای ارسباران (هنر) برگزار گردید. مراسم با خواندن قطعه‌ای شعر و سخن‌رانی دکتر اسکویی (اقتصاددان) آغاز شد. دکتر اسکویی ضمن انتقاد از سیاست‌های اقتصادی دولت خاتمی و شفاف‌نبودن این سیاست‌ها، برپایی تشکل‌های مستقل کارگری را ضروری دانست. مراسم با خواندن اشعاری از کامران جمالی با صدای شاعر ادامه یافت و پس از آن چند مقاله قرائت شد. محور اصلی مقالات و سخن‌رانی‌های ترتیب داده شده در این مراسم، ضرورت برپایی تشکل‌های کارگری مستقل از احزاب و دولت بود. طی دو دهه اخیر این اولین مراسم مستقل روز کارگر بود که به‌طور علنی در مکانی عمومی برگزار شد.

مراسم مستقل اول ماه در تهران

در روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ۸۱ نزدیک به ۴۰۰ نفر از کارگران صنوف تهران در سالی سهره‌راه جمهوری در تهران گردآمدند و در مراسمی که چهار ساعت ونیم به طول انجامید، روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. عمده‌ترین خواست کارگران صنوف شرکت‌کننده در این اجتماعی قانونی شدن سندیکاهای مستقل کارگری بود. کارگران مختلفی در این مراسم سخن‌رانی کردند و خواست‌ها و مشکلات خود را عنوان نمودند. یکی از عمده‌ترین محورهای سخن‌رانی‌های و اعتراضات کارگران در مورد خارج کردن گروه بیشتری از کارگران از شمول قانون کار و مصوبات ضدکارگری بود که در سال گذشته توسط مجلس و دولت به تصویب رسید و به اجرا گذاشته شد، این گردهم‌آبی کارگری بدون درگیری به پایان رسید.

مراسم اول ماه به دعوت "خانه کارگر" در تهران

در روز اول ماه حدود ۲۰ هزار کارگر در میدان قزوین تهران به مناسبت روز جهانی کارگر به دعوت "خانه کارگر" گردهم آمدند. کارگران با حضور در این تجمع «مخالفت خود را با هرگونه تغییر غیرکارشناسانه در قانون کار و برگرداندن آن به نفع سرمایه‌داران اعلام کرده و خواستار لغو قراردادهای موقت و انحلال شرکت‌های پیمان‌کاری، تعیین سطح دست‌مزد کارگران متناسب با هزینه‌های زندگی، اجرای سریع بازنشستگی پیش از موعد و تجدیدنظر در مصوبه شورای عالی کار پیرامون افزایش دست‌مزد سال ۸۱» شدند. گروهی از کارگران شرکت قطعات فولادی کرج، نان ماشینی خوشه بهار و ... با در دست داشتن پلاکاردهایی خواهان رسیدگی به وضعی معیشتی و دریافت حقوق معوقه خود شدند. در این مراسم این شعارها نیز داده می‌شد: کارگر، کارگر اتحاد اتحاد؛ اعتصاب حرفه‌ای ایجاد باید گردد؛ حقوق حقه ما ایفا باید گردد؛ قرارداد موقت، قرارداد اسارت؛ ادغام نه! سازمان تأمین اجتماعی مستقل می‌خواهیم؛

اول ماه مه در اصفهان

صدها نفر از کارگران کارخانه‌های مختلف به مناسبت روز جهانی کارگر در خیابان چهارباغ بالای اصفهان تجمع و راهپیمایی کردند. به گزارش ایسنا، کارگران در این راهپیمایی با سردادن شعارهایی هم‌چون اعتصاب، اعتصاب حق ماست؛ قانون بازنشستگی اصلاح باید گردد؛ شرکت‌های پیمانی، عامل برده‌داری؛ نوسازی، بازسازی، ویرانه شد نساجی؛ حقوق حقه ما، احیاء باید گردد؛ ما مظلوم اولیم؛ فلسطین دومیم؛ خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. در این مراسم عبدالرحم تاج‌الدین نماینده اصفهان سخن‌رانی کرد و سیدحسین هاشمی رئیس شوراهای اسلامی کارگری قطع‌نامه پایانی راهپیمایی را قرائت کرد.

راهپیمایی اول ماه کارگران سمنانی با لباس مشکی

در روز جهانی کارگر کارگران سمنانی در اعتراض به کم‌توجهی مسئولان به خواسته‌های صنفی‌شان، با لباس مشکی دست به راه‌پیمایی زدند. ایسنا گزارش داد حسین طاهرزاده دبیراجرایی "خانه کارگر" سمنان در این مراسم گفت: «روز ۱۱ اردیبهشت روز اظهار وجود کارگران است که مطالبات خود را به صورت قطع‌نامه، اعلامیه و سخن‌رانی اعلام می‌دارند و در شهرستان سمنان کارگران در اعتراض به افزایش بسیار ضعیف دست‌مزد با لباس مشکی راه‌پیمایی می‌کنند» و سپس افزود: «قراردادهای موقت کار، امنیت شغلی را از بین برده است، به نحوی که در حال حاضر کارگران تحت استعمار و استثمار قرار گرفته‌اند». و ادامه داد: «کارفرما با قراردادهای یک‌ماهه تا سه‌ماهه کارگر را وارد کار می‌کند و به مجرد این‌که کارگر حرفی بزند و مطالبات خود را مطرح کند، او را تهدید به اخراج یا عدم تمدید قرارداد می‌کند. این استعمار است و حق کارگر داده نمی‌شود» و در پایان افزود: «چرا کارگرانی که نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، چهار نماینده در مجلس دارند؟».

کارگران معترض خیابان بهشت رشت را مسدود کردند

کارگران بازخرید شده شهرداری در شهر رشت به نشانه اعتراض، صبح روز یازده اردیبهشت ۸۱ با تجمع در مقابل ساختمان مرکزی شهرداری خیابان بهشت را مسدود کردند. به گزارش ایسنا در روز کارگر این افراد خواهان بازپس گرفتن مطالبات خود از شهرداری شدند. یکی از این کارگران گفت: «با ۲۱ سال سابقه خدمت، شهرداری حدود یک میلیون تومان به ما پرداخت و بازخریدمان کرد». کارگران بازخرید شده شهرداری پیش از این نیز در سال ۸۰ بارها مقابل ساختمان شهرداری و شورای اسلامی شهر تهران تجمع کرده بودند. این کارگران از عواقب امضای تعهدنامه بازخرید اظهار بی‌اطلاعی کردند. هم‌چنین آنان مدعی هستند که توسط مسئولان شهرداری گم‌راه شده‌اند. در هنگام تجمع کارگران شهرداری، نیروی انتظامی در محل حضور داشتند.

حرکت جمعی کارگران کارخانه‌های مختلف تهران

در دهم اردیبهشت ماه ۸۱ جمع کثیری از کارگران کارخانه‌های مختلف تهران از جمله کارگران شرکت «جامکو»، «کفش‌شادان‌پور» دست به یک اعتراضی در "خانه کارگر" زدند. در این گردهم‌آیی کارگران شرکت جامکو پرچمی در دست داشتند که روی آن نوشته شده بود: «۱۴ ماه است که حقوق نگرفته‌ایم»، اعتراض خود را به عدم پرداخت حقوق معوقه ابراز داشتند. یکی از کارگران این شرکت گفت: «در تمام این مدت فقط صندوق حمایت به ما کمک کرده است و هنوز از هیچ مرجعی نتوانسته‌ایم کمک بگیریم». هم‌چنین یکی از کارگران شرکت شادان‌پور گفت: «حدود ۵ ماه است که برخی از کارگران شرکت زیر پوشش بیمه بیکاری رفته‌اند اما من به این دلیل که ده سال پیش از این بیمه استفاده کرده‌ام تحت پوشش بیمه نیستم و امروز با شش سرعائله هیچ محلی برای امرار معاش ندارم».

کارگران «جهان‌چیت» خیابان را مسدود کردند

کارگران کارخانه «جهان‌چیت» کرج در روز ۷ اردیبهشت ۸۱ در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایای خود، ضلع جنوبی خیابان بهشتی کرج را مسدود کردند. طی سه ماه گذشته این سومین بار است که کارگران کارخانه جهان‌چیت در مقابل این کارخانه گردهم‌آیی اعتراض آمیز بر پا کردند.

گردهم‌آیی کارگران چیت‌ری

کارگران کارخانه «چیت‌ری» نیز در روز ۷ اردیبهشت ۸۱ در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود از اسفندماه گذشته تاکنون، در محوطه ساختمان بنیاد مستضعفان دست به تجمع اعتراضی زدند.

حرکت اعتراضی کارگران نساجی کاشان

گروهی از کارگران کارخانه جات ریسندگی و بافندگی شماره یک، دو، سه، مخمل و ابریشم کاشان در سوم اردیبهشت ۸۱ در مقابل اداره تأمین اجتماعی این شهر تجمع کردند. این کارگران برای دومین روز متوالی نسبت به عدم اجرای قانون "بازنشستگی پیش از موعد" برای کارگران بی کار واحدهای نساجی دست به تجمع اعتراضی زدند.

اعتراض کارگران جامکو

در سوم اردیبهشت ۸۱ کارگران کارخانه جامکو، یکی از کارخانه‌های تولید پوشاک در تهران در اعتراض به تعویق یک ساله در دریافت حقوق‌شان در مقابل سازمان صنایع ملی تجمع کردند.

حرکت اعتراضی کارگران زنجان

گروهی از کارگران شرکت آلفازنجان در دوم اردیبهشت ۸۱ در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایا و حق بیمه، در مقابل "خانه کارگر" این شهر تجمع اعتراضی را سازمان دادند.

تجمع اعتراضی کارگران شاهرود

جمعی از کارگران "فصلی" کارخانه قند شاهرود در اول اردیبهشت ۸۱ در اعتراض به بی‌کاری خود در مقابل اداره کار و امور اجتماعی این شهر دست به یک تجمع اعتراضی زدند.

گردهم‌آبی اعتراضی کارگران سمنان

کارگران کارخانه نساجی و ریسمان‌ریسی سمنان در ۱۹ فروردین ۸۱ در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات‌شان در محل اداره کار و امور اجتماعی استان دست به یک گردهم‌آبی اعتراضی زدند.

تظاهرات مستقل زنان در ایران

مرکز فرهنگی زنان، طی اطلاعیه‌ای تحت عنوان، "لحظه‌ای به زنان جنگ بیاندیشیم"، برای روز چهارشنبه ۴ اردیبهشت ۸۱، هم‌وطنان را دعوت به گردهم‌آبی کرد. در این اطلاعیه از جمله آمده بود که: «(زنان، کودکان، گم‌نامان تاریخ جنگند. راستی چند زن را می‌شناسید که در دوران جنگ مورد آزارهای جنسی، تجاوز و کشتار قرار گرفته باشند و نامی هم از آنان به میان آمده باشد؟ ما این زنان را می‌شناسیم چرا که ما زنان ایرانی جنگ را آزموده‌ایم. بیشترین قربانیان در یاسین، صبرا و شتیلا، زنان بودند و امروز "جنین" کشتارگاه حکومت‌های تروریستی است، یا در خانه‌های‌شان زیر بمباران می‌مانند یا با آزارهای جنسی فرو می‌ریزند و یا با عملیات انتحاری به پایان جهان می‌رسند تا شاید "شارون"‌ها را فرو ریزند. لحظه‌ای به زنان و کودکان، قربانیان پُرشمار جنگ بیاندیشیم. زنانی که ناخواسته وارد جنگ‌هایی مردانه شده‌اند و همواره سعی کرده‌اند صلح بیافرینند، اما مجال‌شان نداده‌اند». این تجمع با حضور تعدادی از زنان و مردان در مقابل سفارت فلسطین در تهران، اولین گردهم‌آبی علنی و مستقل زنان طی ۲۰ سال گذشته بود. در این تجمع زنان با پوشش‌های زردرنگ تمام قد که بر روی آن نوشته شده بود "جهان دیگری ممکن است"، و حمل پلاکاردهایی با عناوینی چون: "مسئله جنگ و صلح مهم‌تر از آن است که دولت‌ها برای آن تصمیم بگیرند"، "حمایت از جنبش همبستگی جهانی"، "نسل‌کشی را متوقف کنید"، "این جنگ بین دو کشور نیست، این جنگ مذهبی نیست.... این جنگ می‌تواند

متوقف شود"، به چشم می خورد.

در این برنامه که به عنوان تریبون آزاد اعلام شده بود، چند تن از زنان سخنرانی کردند.

یکی از سخنرانان در بخشی از سخنانش گفت که: " امریکا تلاش می کند با ایجاد جو علیه تروریسم، به اهداف و منافع خود دست یابد". وی به پیامدهای این جو بر جهان اشاره کرد از جمله، " بی کاری نیروی کار، فقیر شدن زن ها، افزایش عظیم هزینه های جنگی، تأسیس سازمان های سرکوب گر مخالفان و جنبش های مردمی و کنترل اطلاعات". او سپس از کسانی نام برد که به رغم تصویر سیاهی که جهان عرضه کرده است با این ظلمات می جنگند و افزود، "آنها نیروهای هم بستگی جهانی هستند که در فلسطین سپر انسانی شده اند و در فاصله تانگ های اسرائیل و ملت بی دفاع فلسطین قرار دارند. جوانانی هستند که به ارتش اسرائیل فراخوانده شدند اما از شرکت در آن سرباز زده اند و اکنون در زندان اسرائیل به سر می برند".

در بین سخنرانان دو زن جوان نیز در تریبون سخنرانان قرار گرفتند. یکی از آنان با اشاره به این نکته که "مسائل زنان جدا از تحولات سیاسی قابل حل نیست، افزود که "آزادی بیان در منطقه عربی با رژیم های حاکم بر این جوامع پیوند نزدیکی دارد و این رژیم ها در اغلب موارد از سوی امریکا حمایت می شوند". دختر دیگری که بخشی از صورت اش را با چفیه پوشانده بود، با ذکر این حقیقت که "زندگی حق انسانی زنان است و آن ها فریاد می زنند نجات مان دهید." و ادامه داد که "زنان باردار بدون برخورداری از حق زایمان و جلوی چشم های بسته جهانیان به سختی مورد تعرض قرار می گیرند و کودکان شان متولد نشده در شکم مادر جان می دهند". او پرسید " چرا جهان در برابر این وحشی گری ها سکوت می کند؟"

در پایان مراسم زنان شرکت کننده، پلاکاردهای خود را بر زمین گذاشتند و دست های شان با بالای سرشان بردند و دست می زنند و شعار می دادند. مرکز فرهنگی زنان، برای تمامی روزنامه های اصلاح طلب و هم چنین خبرگزاری های ایسنا و ایرنا، خبر برگزاری مراسم را اعلام کرد، اما جز روزنامه بنیان، روزنامه دیگری این برنامه را اعلام نکرد. پس از پایان مراسم، شرکت کنندگان تعدادی از پلاکاردهای خود را برای نشان دادن موضع گیری مستقل خود، در کنار دیگر پلاکاردهایی که به نرده های سفارت فلسطین نصب شده بود، قرار دادند. به واقع آنان اولین گام علنی را برداشتند تا بگویند جهان دیگری ممکن نیست، جز این که هر یک از ما به وجدان بیدارمان رجوع کنیم و در جهت آن گام برداریم و هزینه بپردازیم.

خواست زن ایرانی	حمایت از جنبش همبستگی جهانی
وجدان زن بیدار است	ضد جنگ و کشتار است
خواست زن صبرایی	آزادی بیداری رهایی
خواست زن افغانی	آزادی بیداری رهایی
خواست زن عراقی	آزادی بیداری رهایی
خواست زن فلسطینی	آزادی بیداری رهایی
خواست زن ایرانی	آزادی بیداری رهایی

این ها از جمله شعارهایی بودند که زنان مستقل ایرانی، روز چهارشنبه ۴ اردیبهشت در تهران. برای اعلام همبستگی با زنان فلسطین فریاد برآوردند.

اعدام در ملاعام در تهران

روز پنجشنبه ۵ اردیبهشت ۸۱ رژیم جمهوری اسلامی، ۶ تن را در ملاء عام در تهران اعدام کرد. طبق برخی گزارشات اعدام دو تن از این جوانان که در میدان خاوران به دار آویخته شدند، با اعتراض و خشم ناظران صحنه اعدام روبرو و منجر به درگیری جمعیت با ماموران حکومتی شد. در همان روز به گزارش برخی روزنامه ها حکم اعدام برای یک مرد دیگر در تهران نیز صادر شده است.